

РОЗДІЛ 1

— **АГА, КОЕН-ДЖЕКсон?** Що ж, досить дивне поєднання.

Лія підвела погляд. Сусід у літаку побачив її прізвище та ім'я, виведене курсивом на обкладинці планера. Він поглянув на неї. На вустах вирає легка усмішка, наче її прізвище його смішить. Ліі до цього не звикати, але зараз вона просто Не В Настрої.

Сьогодні Лія ледь не спізнилася на літак. Хоч вона і спромоглася виїхати в аеропорт завчасно, що дуже незвично для людини, яка росла десь на перетині поясного часу євреїв* та темношкірих, але туман мав свої плани. Карл (Нін розповіли** їй, що туман у Сан-Франциско має

* Єврейський стандартний час або поясний час євреїв (іноді зневажлива фраза, сленг) — уявна система часу або часового поясу, яку іноді принизливо приписують євреям, а іноді жартома приписують собі, щоб виправдати запізнення. — Тут і далі примітки перекладачки.

** Нін — небінарна людина та в оригіналі має займенники вони / їх (they / them). В українській мові немає чітко визначених граматичних правил стосовно звертання до небінарних людей. Тож у цьому романі ми вирішили уникати закінчень на позначення роду у першій та другій особі однини, коли йдеться про Нін, а інші герої книги завжди говорять про них «вони».

ім'я) зазвичай розвіюється після світанку, але сьогодні він був густіший і вперто не зникав. Тож вона, Нін і Рінго Старр (коханий «фольксваген бітл» її найкращих друзів теж мав ім'я) опинилися в пастці за сімома машинами. Нін нервово висували голову з вікна кожні сорок п'ять секунд, щоб оцінити дорожній рух, якого не існувало.

На лінії висадки Нін пошкодували Лію і не почали проголошувати сльозливу промову на прощання. Натомість вони без слів відтягнули до Лії своє праве вухо. Вона погодилася на такий компроміс, тому вони стукнулись парними сережками-зіроньками на мочках. Таким було таємне «вухостискання» цих двох із часів одного п'яного вечора в «Алієн пірсинг і тату» десть сім років тому. Врешті Лія бігла до свого гейту, і варто наголосити, що їй довелося пожертвувати бейглом, якого хотіла купити перед посадкою.

Коли вона сіла на своє місце й побачила, що сусід поруч — одноліток, то полегшено видихнула (не те щоб Лія мала задишку, просто ненавиділа бігати). З її везінням вона припускала, що поруч опиниться вересклива дитина, або, не дай боже, говіркий старигань. Лія подумала, що сусідство з однолітком означатиме кілька годин тиші, якраз щоб похруммати безкоштовними брецелями та випити імбирного елю.

Очевидно, вона помилялась

Лія пильно його оглянула: високі вилиці, легкий вигин носа, мигдалевидні очі кольору паленого меду. Він білошкірий і східно-азійського походження. *Кореєць* — припустила вона й одразу дала собі ментального стусана за намагання вгадати етнічну приналежність. Він же щойно

зробив те саме з нею, тому Лія дала собі ще одного стусана за відчуття провини. Метафоричні удари почали братися синцями.

Звідки він родом? Десть звідти, де він став достатньо культурно грамотним, щоб правдиво підмітити походження її прізвища (Коєн — точно єврейське, а Джексон — точно ні), та водночас недостатньо, щоб бути спокійним чи хоча б розуміти, що варто придушити свій шок. Чи взагалі змовчати і не казати щось типу: «Ти очевидно темношкіра й безсумнівно єврейка? Оце дивина!». І це не беручи до уваги, що хлопець його віку, напевно, вивчив добрячу частину дискографії Дрейка напам'ять.

Лія зиркнула на годинник. Вони приземляться в аеропорту О'Гара аж через годину й п'ятнадцять хвилин. *Може, він виріс у Затоці**. Може, він ходив у школу, де більшість учнів були східними азійцями, і де ніхто не мав нічого проти його імені чи батьків і не кидав косих поглядів у його бік. Ці думки штрикнули болючим уколом заздрощів. Та все ж, він-то мав подумати двічі перед тим, як говорити.

— Як влучно підмічено, — почала Лія солоденьким голосом. Вона навмисне зиркнула на стикер із секвою на його лептопі й аж тоді подивилася йому у вічі: — Стенфорд мусить пишатися такими спостережливими випускниками.

* Агломерація затоки Сан-Франциско — велика міська агломерація в північній Каліфорнії, що сформувалася навколо затоки Сан-Франциско і названа її ім'ям. В агломерації проживає близько 8 мільйонів людей.

Усмішка зникла з його обличчя, і він махнув рукою, ніби стираючи свої слова, відкривши рот. Лія, досі Не В Настрої, відкидає його спробу задкувати.

Вона стиснула губи.

— Тоді розкажи мені, як правильно бути людиною змішаного походження? Ти, значить, нормальний, а інші — диваки?

Він опустив ошелешений погляд на свої руки. Лія розпливлася в самовдоволеній посмішці: мети досягнуто.

— Це не зовсім... — він важко зітхнув, аж плечі опустилися. Він, очевидно, обдумував свою відповідь. — Вибач, — пробурмотів він, почервонівши.

Лія кивнула і сховала планер у сумку. Вона не пам'ятає, навіщо взагалі його діставала. Дівчина відвернула від нього, злість гаряче розтікалася по шиї. За кілька хвилин її серцебиття вирівнялося, гнівна атмосфера розсіялася. Злість перетворилася на сором. Вона підняла шторку ілюмінатора й подивилась туди. Густий білий туман огорнув літак, простір навколо невидимий людському оку. Вона заплющила очі та уявила, як ширяє над тим простором, відділившись від бурчання свого живота.

Це так на неї схоже. Знуджена до смерті (і водночас неймовірно зайнята) на роботі, останні три тижні вона рахувала секунди до рейсу на вихідних до Дня незалежності. Вона ще навіть не приземлилася вдома, а вже така нещасна. Новий рекорд.

Може, варто щось сказати. Не тому, що вона неправа (якраз навпаки, але її сердитий вигляд взагалі не допомагав), а тому, що незручність зависла в повітрі й ось-ось задушить її. Вона кинула на нього погляд. Він пропалює

очима журнал *GQ*, брови злегка нахмурені. Хлопець зціплює та розціплює щелепи (гострі риси, свіжопоголений), коли перегортає сторінку. Цей рух змушує Лію опустити погляд на його руки, а потім на долоні. Вона помічає штрихи чорнила під заковченими рукавами. Його пальці довгі та міцні, а на мизинчику красується срібне колечко.

Вона відводить погляд, аби він не помітив, як вона витріщається. Цей хлопець беззаперечно красень. Якби ж тільки він зачекав до висадки з літака і тоді озвучив своє дурне спостереження, то останню годину цього тюремного вироку вона могла б насолоджуватися виглядом того, як він облизує верхню губу під час читання, а не роздумувати над тим, яким аварійним виходом краще скористатися.

Може, їй варто подрімати. Суміші кави та імбирного елю в її шлунку не до вподоби ця ідея. Тепер вона вже не впевнена, що перемаже після посадки: потреба поїсти чи подихати свіжим повітрям. Цілком можливо, що Лія сяде на пізніший шатл до економ-паркінгу, щоб заплатити зайвих два долари за сендвіч капрезе.

Вона майже здригнулася від цієї думки. У покупці їжі дорогою з аеропорту є щось глибоко неправильне. Ні, вона витримає і сподівається, що її шлунок не зжере сам себе до того, як вона добереться до квартири.

КОНТЕКСТ, ДЕНІЕЛЕ. КОНТЕКСТ.

Йому хочеться засунути голову в смітник і закрити кришку. Кілька разів. У ту ж мить, коли вона примружила очі, а білки навколо зіниць майже зникли, він усвідомив свою помилку. От якби вони були в будь-якому

іншому місці: в синагозі на Великі свята* чи, скажімо, на конференції, де у нього на шиї висіла б картка з його іменем: «ДЕНІЕЛ РОЗЕНБЕРГ», жирним шрифтом. Тоді вона змогла б сприйняти його спробу пофліртувати так, як він і задумував. Та зараз він виставив себе лицемірним придурком. Що набагато гірше, ніж звичайний придурок.

Витріщившись на примірник *GQ*, який забрав у свого сусіда вранці, він намагається ігнорувати її пильний погляд, що пропалює діри в його голові. Умить він пошкодував, що не надто релігійний і не одягнув у політ кіпу та цицит**. Може, варто було носити по-дивному прями пейси***, а не акуратно виголоти бакенбарди. Ці думки швидко промайнули. Одразу після зльоту він затоптав бекон, яйце й сирний сендвіч і планує повторити це дійство ввечері в кав'ярні у себе на районі. Некошерні**** сніданкові сендвічі для Деніела не мають строгого графіку споживання.

Він відчайдушно шукав способу почати розмову ще відтоді, як піднявся з крісла й став у проході, щоб пропустити її на своє місце. Її довгі та щільно закручені кучері були підібрані шпилькою зі сторони ближче до нього,

* Англомовний термін *High Holy Days* або *High Holidays* стосується єврейських свят Рош га-Шана та Йом Кіпур.

** Ярмулка або кіпа — традиційний чоловічий головний убір, маленька кругла шапочка, що прикриває тім'я. Цицит або цицес — в юдаїзмі сплетені пучки вовняних ниток, які зобов'язані носити чоловіки з 13 років на кутах чотирикутного одягу.

*** Пейси — довгі непідстрижені пасма волосся на скронях у патріархальних євреїв.

**** Некошерний, графний — невідповідний кашшруту; недозволені іудейською релігією страви, продукти.

тому він бачив її витончений носик і дві сережки у вусі, що пасували до родимок на верхечку щоки. Вмостившись, вона поглянула на нього з-під темних вій і легко всміхнулась, а потім відвернулась до ілюмінатора. Його більше не дратував маленький літак. Низькі стелі означали двомісні ряди, у нього місце в проході, тож третьою людини між ними не було.

З нього кепський ловелас, він не вмів фліртувати з незнайомкою в літаку, тож коли вона дістала свій блокнот, його серце загупало в грудях. Він не міг повірити у своє щастя: небілошкірі євреї — рідкість там, де він виріс. Він, його мати й сестра були єдиними в синагозі міста Медісон. Та й не існує в цілому світі не-єврея з прізвиськом Коен. Можливість потоваришувати лежала просто перед ним, вигравіювана на шкіряному блокноті. Йому, можливо, вдалося б навіть знайти причину побачитись з нею знову.

Та його везіння закінчилося. Він вдячний, що ляпнув дурницю ближче до посадки, а не зльоту. Він подумує над тим, щоб представитися (ім'я та прізвище) або просто пояснити, що він корейський єврей, і йому було би приємно познайомитися з рідною душею. Це стало б логічним наступним кроком після його недоречного зауваження, та він побоявся, бо вона зиркнула на нього поглядом його кицьки Картоплинки, коли та витріщається на жука, якого планує зжертити. Та й пройшло вже 30 хвилин, тепер занадто пізно намагатися обмінятися номерами телефону.

Напевно, це на краще. В особистому житті Деніела паує таке затишшя, що воно вже, напевно, взагалі вмерло. До того ж вона, певно, живе в Сан-Франциско. Він був